

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16C/108/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318205307
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4318205307.7

Rozhodnutie

Okresný súd Levice, v spore žalobcu: 1/ K. J.K., L.. XX.XX.XXXX, J. P. XXXXX/XX, XXX XX J. - E., 2/ T. T., L.. XX.XX.XXXX, J. O. XXXX/XXX, XXX XX J. - E., 3/ J. J., L.. XX.XX.XXXX, J. T. XXX/XX, XXX XX J. - O., 4/ C.. I. J., L.. XX.XX.XXXX, J. G. XXXX/XX, XXX XX J. - O., žalobcovia zastúpení: advokátska kancelária JUDr. ANDREA TAKÁTS ILČÍKOVÁ, s. r. o., so sídlom Palisády 14, 811 06 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 167 057, proti žalovanému: Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, CH-6300 Zug, Švajčiarska konfederácia, IČO: CHE-100.023.266, o vylúčení veci z exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie zastavuje.
- II. Stranám sporu sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.12.2018 domáhali, aby súd vylúčil nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v kat. úz. D. I., obec D. I., okres G., a to parcelu registra „C“, evidovanú na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 1.843 m², zapísanú na LV č. XXXX, vedenú Okresným úradom G., katastrálny odbor, ako aj peňažnú pohľadávku - náhradu za vyvlastnenie spoluvlastníckych podielov vo výške 1/36 k celku k nehnuteľnostiam v kat. úz. D. I., a to k parcelám registra „C“, evidovaných na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX/XXX vo výške 35,59 eur a parc. č. XXXX/XX vo výške 1.208,35 eura, vyplatenú Národnou diaľničnou spoločnosťou, a. s., so sídlom Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, IČO: 35 919 001, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v odd. Sa, vl. č. 3518/B podľa Rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky zo dňa 25. júla 2016 č. OU-BA-OVBP2-2016/20665/GRJ a č. OU-BA-OVBP2-2016/2579/GRJ, z exekúcie vykonávanej v prospech oprávneného Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C 2, CH 6300, Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266 voči povinnej R. A., L.. XX.XX.XXXX, J. G. XXX, XXX XX G., na základe poverenia súdu súdnym exekútorom JUDr. Branislavom Plškom na Exekútorskom úrade v Bratislave, Letná 5, 831 03 Bratislava, pod sp. zn. EX 128/2009.

2. Súd v konaní zistil, že Okresný súd Levice uznesením sp. zn.: 9Er/176/2009 - 214 zo dňa 12.08.2022 určil, že na základe Zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa exekúcia vedená na Okresnom súde Levice pod sp. zn.: 9Er/176/2009 zastavila. (K zastaveniu exekúcie došlo ku dňu účinnosti Zákona č. 233/2019 Z. z., t. j. ku dňu 01.01.2020.) Podľa § 8 ods. 2 Zákona č. 233/2019 Z. z., exekučné konanie sa končí právoplatnosťou uznesenia súdu o určení, že došlo k zastaveniu starej exekúcie. Uznesenie súdu o určení, že došlo k zastaveniu starej exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.09.2022.

3. Právna zástupkyňa žalobcov podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.12.2022 oznámila, že vzhľadom na právoplatné ukončenie exekučného konania, z ktorej exekúcie mala byť vylúčená vec

označená žalobcami v súdnom konaní, žalobcovia netrvajú na podanej žalobe o vylúčenie veci z exekúcie. Navrhli však, aby im bola priznaná náhrada trov konania.

4. Podľa § 144 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Rešpektujúc dispozičné oprávnenie žalobcov, keď žalobcovia vzali žalobu späť skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, v dôsledku čoho sa súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby nevyžadoval, postupoval súd podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku a konanie vo veci zastavil.

8. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

9. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ktorý posúdil s poukazom na § 257 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. V prejednávanej veci žalobca využijúc svoje dispozičné oprávnenie vzal žalobu v celom rozsahu späť. Preto bolo úlohou súdu preskúmať procesnú zodpovednosť strán sporu spočívajúcu v zavinení zastavenia konania, dôsledkom čoho je v zmysle § 256 CSP sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tej strane, ktorá ich vznik zavinila. Procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, keďže zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva. Okolnosti rozhodujúce na posúdenie tejto zodpovednosti sú potom tie, ktoré vznikli po začatí konania.

13. „Zavinenie zastavenia konania je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska, a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Preto, ak žalobca zobral žalobu späť, zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť žalovanému jeho trovy. Pri rozhodovaní o trovách konania je tak právne významné len to, ktorá zo strán sporu zavinila zastavenie konania, čiže dôvod, pre ktorý vzal žalobca žalobu späť. Ak je dôvodom späťvzatia žaloby úhrada žalovanej sumy (alebo splnenie iného žalobou uplatneného nároku) žalovaným po podaní žaloby, zastavenie konania zavinil žalovaný. To však platí len vtedy, ak žalobca v späťvzatí žaloby preukáže, že žalovaný splnil po podaní žaloby uplatnený nárok. V ostatných prípadoch zavinil zastavenie konania žalobca a znáša povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré v spore vznikli žalovanému.“ (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 3Obo/12/2018 zo dňa 20.11.2018)

14. „Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil. Kritérium procesného zavinenia potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto

prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu.“ (Najvyšší súd SR, sp. zn.: 7M Cdo 4/2010)

15. Posúdiac všetky okolnosti prejednávanej veci dospel súd k záveru, že je v súvislosti s náhradou trov konania dôvodná aplikácia § 257 CSP, ktorý predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za zavinenie, keď súd vzhliadol v predmetnej veci dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd výnimočne neprizná náhradu trov konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Záver súdu o tom, že ide o výnimočný prípad a že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, však musí vychádzať zo starostlivého posúdenia všetkých okolností konkrétneho prípadu. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť v určitej procesnej situácii tak ako je to aj v prejednávanej veci, keď zodpovednosť za zavinenie zastavenia konania, nie je možné priznať žiadnej zo strán sporu.

16. V prejednávanej veci došlo podľa § 8 ods. 2 Zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní k ukončeniu exekučného konania, v rámci ktorého sa viedla exekúcia na veci a majetkové práva, ktoré mali byť z exekúcie podľa žaloby vylúčené a to právoplatnosťou uznesenia súdu o určení, že došlo k zastaveniu exekúcie, keď Okresný súd Levice uznesením sp. zn.: 9Er/176/2009 - 214 zo dňa 12.08.2022 určil, že na základe Zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa exekúcia vedená na Okresnom súde Levice pod sp. zn.: 9Er/176/2009 zastavila. K zastaveniu exekúcie došlo ku dňu účinnosti Zákona č. 233/2019 Z. z., t. j. ku dňu 01.01.2020, pričom uznesenie súdu o určení, že došlo k zastaveniu starej exekúcie, nadobudlo právoplatnosť dňa 20.09.2022. Na základe uvedeného tak dospel súd k záveru, že v danom prípade s poukazom na objektívnu skutočnosť spočívajúcu v zastavení exekúcie, ktorá nastala priamo zo zákona, nie je možné procesné zavinenie na zastavení konania pričítať ani jednej zo strán sporu, pretože ide o dôvod hodný osobitného zreteľa spočívajúci vo vzniknutej procesnej situácii bez zavinenia strán sporu, pre ktorý súd v zmysle § 257 CSP stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Pre úplnosť súd dodáva, že súd strany sporu k vyjadreniu k aplikácii § 257 CSP nevyzýval a to s poukazom na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 06.06.2019, sp. zn.: II. ÚS 113/2019 - 12.

17. „Rozhodovanie o trovách konania je v podstate druhotným aspektom konania, preto z pohľadu ústavnoprávnej udržateľnosti rozhodnutia nepovažuje za nevyhnutné, aby všeobecný súd za každých okolností poskytol stranám v konaní priestor, aby sa vyjadrili k potenciálnej aplikácii § 257 Civilného sporového poriadku. Vyhodnocovanie okolností hodných osobitného zreteľa je totiž taká komplexná činnosť, že aj ak by sudca v určitom momente zvažoval aplikáciu § 257 Civilného sporového poriadku, napokon by sa k jej aplikácii prikloniť nemusel. Vzhľadom na uvedené okolnosti, s poukazom na širokú škálu eventualít, ktoré môžu nastať pri rozhodovaní súdu, sa ústavný súd prikláňa skôr k potrebe následného vyčerpávajúceho vysvetlenia, v čom spočívali podľa konajúceho súdu okolnosti hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nepriznal úspešnej strane náhradu trov konania ako ku rigidne stanovenej povinnosti vždy a za každých okolností vyzvať strany sporu, aby sa vyjadrili k potenciálnej aplikácii § 257 Civilného sporového poriadku.“ (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 6.6.2019, sp. zn. II. ÚS 113/2019 - 12)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).